

Pe dreapta, grămadă deschisă!

După alegerile din decembrie, era de așteptat ca scena politică autohtonă să intre în trepidații. Și iată că ele nu au întârziat să apară și să țină capul de afiș al nesfârșitelor dezbateri televizate. Partea cea mai interesantă, însă, este că, în vreme ce pe flancul stâng e liniște – semn clar că PSD-ul e scutit de orice concurență -, la centru-dreapta e o buluceală în toată regula. În mod normal, privind la apartenența partidelor parlamentare la familiile politice europene, am putea spune că “popularii” noștri – PDL, UDMR și ce a mai rămas din PNȚCD – sunt destul de numeroși și bine ancorați în PPE, ca să se mai poată teme de eventualii concurenți. Și totuși, pe listă se mai înghesuie cu pretenții Forța Civică a lui Ungureanu, Noua Republică a lui Neamțu, separatiștii lui Tokes și, n-o să credeți poate, chiar liberalii lui Crin Antonescu. Sigur, aceștia din urmă n-au părăsit încă ALDE (cum n-au făcut-o nici conservatorii din PC), dar sunt deja o mulțime de semnale, ba chiar și bezele trimise spre liderii PPE, că suntem tot mai aproape de momentul în care PNL-ul va bate oficial la ușa popularilor europeni. De ce? Simplu: de acolo se așteaptă validarea a ceea ce va trebui să fie dreapta românească, pe o scenă politică simplificată, care va lămurii electoratul, în sfârșit, care e stânga și care dreapta. Deși, doctrinar vorbind, pe ambele flancuri suntem departe rău de adevăr! Marea problemă a Bătrânului Continent este că, la ora actuală, când criza tinde să se agraveze, s-a cam terminat cu statul social, care înflăcărase inimile comunității europene. Iar banii care alimentau, de fapt, asistența socială și chiar nemunca (fără a mai vorbi și despre evaziune) au costat enorm și au costat, firește, mai ales mediile private, strivite de cursa nebună a taxelor și impozitelor. Dar, gata! Limitarea obligatorie a deficitului bugetar, introdusă în toate Constituțiile, nu mai lasă loc de întors de populisme ieftine, care se dovedesc deja extrem de scumpe. Cine poate-poate, iar cine nu – adio și n-am cuvinte! Pușculița europeană s-a răsturnat și nu mai e cutia milei, drept care viitorul Europei nu mai poate sta în modelul statului social, impunând economia socială de piață, adică exact conceptul dreptei creștin-democrate. Și iată cum ajungem înapoi la PPE, care are cuvântul decisiv și în Comisia Europeană, și în Consiliul European. Iar de aici înainte vorbim în special de Angela Merkel, Doamna de fier a UE, cea care ne amintește tot mai mult nu atât de Helmut Kohl, cât mai ales de...Konrad Adenauer, primul Cancelar postbelic al Germaniei Federale, care a cultivat după război logica și învățăturile de viață social-creștine. La ușa ei a bătut prompt președintele Hollande al Franței, care îl învinsese pe Sarkozy cu un pompos program socialist, pentru ca, după chiar prima vizită la Berlin, să înțeleagă că realitățile stau altcumva. Și tot la ușa doamnei Merkel vor trebui să bată, în curând, mai toți cei care vor să reprezinte dreapta românească, sperând să primească binecuvântarea. Înțelegeți, deci, de ce a avut loc și bătălia din PDL, și înființarea Mișcării Populare, și de ce PNL-ul i-a importat pe Frunzäverde și, mai ales, pe Klaus Iohannis. Verstehen sie etwas?!

Horia Alexandrescu